

Του ΑΛ. Φ. ΚΡΙΤΣΕΛΛΗ

Δικηγόρου

Τώρα, πού σήμανε Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, γιά τήν αγροτική συνεταιριστική πολιτική πού έχει εξαγγείλει ή κυβέρνηση, μέ τό νομοσχέδιο «περί γεωργικών συνεταιρισμών», καθίσταται πλέον, επιτακτική ή ανάγκη νά διακηρύξουμε τήν αντίθεσή μας, στή «δομή» καί τή «φιλοσοφία» αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου καί νά ἀγωνιστοῦμε ὄλοι μαζί σθεναρά, μέσα καί ἔξω ἀπό τή Βουλή, γιά τήν προστασία τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιριστικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας ὥστε νά μείνει ἀλώβητο ἀπό τίς κοκκινοπράσινες ἀκρίδες τοῦ ΠΑΣΟΚ, πού τό ἀπειλοῦν καί τό ὑπονομεύουν μέ τίς μαρξιστικές τους μεθοδεύσεις.

Καί ὁ ἀγώνας ὄλων ἐκείνων, πού ἀνησχοῦν γιά τό μέλλον τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιριστικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας ἀρχισε καί συνεχίζεται, μέ τήν ἐνημέρωση τοῦ Ἑλληνα ἀγρότη γιά τούς κινδύνους πού τόν ἀπειλοῦν, ἀν ψηφισθεῖ αὐτό τό ἀνελεύθερο καί ἀντιδημοκρατικό νομοσχέδιο.

Ἄς ἐντοπίσουμε λοιπόν αὐτούς τούς κινδύνους, ἀναλύοντας συνοπτικά τίς σχετικές διατάξεις, αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου:

Ἀπό τήν ἀνάλυση τῶν περίτεχνων φραστικά διατάξεων τοῦ τραγελαφικοῦ αὐτοῦ νομοσχεδίου, συνάγονται ἀρχικά τά ἑξῆς συμπεράσματα

1) ὅτι ή κυβέρνηση μπορεί, μέ διάφορες μεθοδεύσεις (στέρησης ἀγροτικῶν δανείων - χορηγουμένων, σύμφωνα μέ τό «σχέδιο - πρόγραμμα» τῆς Α.Τ.Ε. ἀπό τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς «ἐν συνεργασία» μέ τίς ἐλεγχόμενες ἀπό τήν κυβέρνηση, «νομαρχιακές ἐπιτροπές πιστώσεων» - ή ἐγγυήσεων ή ἐπιδοτήσεων ή κρατικῶν ἐνισχύσεων κλπ) νά ἐξαναγκάσει τόν «μεμονωμένο» (δηλ. τό «μὴ συνεταιρισμένο») ἀγρότη, πού τόν θεωρεῖ ἀγρότη β' κατηγορίας, νά συμμετάσχει στό συνεταιρισμό, γιά πέντε (5) τουλάχιστον χρόνια καί ἐπὶ συνέχεια, νά τόν ἐγκλωβίσει σ' αὐτόν «ἐπί σειράν ἐτῶν», μέ Προεδρικά Διατάγματα, πού θά τροποποιοῦν τό καταστατικό τοῦ συν/σμοῦ, ἐνῶ μέχρι τώρα ἦταν ἐλεύθερη καί ἐθελοντική, ή συμμετοχή τοῦ ἀγρότη στό συνεταιρισμό καί

2) ὅτι ή κυβέρνηση, γιά νά προσελκύσει τόν «μεμονωμένο» ἀγρότη στό συνεταιρισμό, καταφεύγει στό πρωτόφαντο τέχνασμα, νά τοῦ δίνει τή δυνατότητα, ὅταν θά γίνει μέλος τοῦ συνεταιρισμοῦ, νά μὴ πληρώσει τά χρέη του στοὺς δανειστές του καί τόν μετασηματίζει ἔτσι «σοσιαλιστικά» ἀπό ἐντιμο καί συνεπῆ ἀγρότη, σέ κοινὸ «μπαταξή» καί ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ἀναγκάζει τούς δανειστές τοῦ ἀγρότη, νά τρέχουν γιά νά ἐξασφαλίσουν τίς ἀπαιτήσεις τους, μέ προσημιώσεις καί συντηρητικές κατασχέσεις στό κτήματα τοῦ ἀφειλέτου τους, πρὶν τά παραχωρήσει στό συνεταιρισμό!

Ἄλλά, ή κυβέρνηση προχωρεῖ καί πιό μακριά ἀκόμα, γιατί «υποχρεώνει», σέ τελευταία ἀνάλυση τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου, τό «συνεταιρισμένο» πλέον ἀγρότη:

α) Νά παραχωρήσει στό συνεταιρισμό τήν «ἀκίνητη» ἀγροτική ἰδιοκτησία του (δηλ. τά χωράφια του, μαζί μέ τίς ἀποθήκες του, τούς σταύλους του, τά ὑπόστεγά του, τά στεγνοθήρια του κλπ.) χωρίς ἀνταλλάγματα ἐκ μέρους τοῦ συνεταιρισμοῦ καί τά «κίνητα» ἀγροτικά περιουσιακά του στοιχεία (ἀγροτικά μηχανήματα, ἐργαλεία, ζῶα κλπ.) μέ διάφορες ἀπαράδεκτες μεθοδεύσεις (ὅπως ἐκείνη, κατ' ἐφαρμογήν τῆς ὁποίας συμψηφίζεται τό «τίμημα» τῶν κινήτων ἀγροτικῶν περιουσιακῶν στοιχείων τοῦ συνεταιρισμένου γιά τήν ἀπόσβεση τῆς ἀξίας τους, μέ τά τυχόν εἰσπραχθέντα «μισθώματα» αὐτῶν). β) Νά παρέχει τήν προσωπική του ἐργασία στόν συνεταιρισμό, μέ κάποιο ἀκαθόριστο ἀρχικά «μεροκάματο» πού δέν θά εἶναι κατώτερο ἀπό ἐκεῖνο, πού ἴσχυει γιά τόν ἀνειδίκευτο ἐργάτη καί γ) Νά παραδίει «πρὸς πώλησιν» τή γεωργική παραγωγή του, στό συνεταιρισμό, χωρίς νά γνωρίζει τό τίμημα πού θά εἰσπράξει, μέ ἀποτέλεσμα νά μετασηματίζεται «υποχρεωτικά», ὁ μικροῖδιοκτήτης - συνεταιρισμένος ἀγρότης σέ κολίγο - ἀκτῆμονα καί ἐργάτη τοῦ συνεταιρισμοῦ!

Ἔτσι ὁμως, ἀντί νά κάνει, ή κυβέρνηση τῆς λεγομένης «ἀλλαγῆς» κάποιον ἐκσυγχρονισμό, ὅπως μάς ὑποσχόταν προεκλογικά, καί κάποια ὀρθολογική ἀναδιάρθρωση τοῦ θεσμοῦ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, σύμφωνα μέ τά πρότυπα τῆς φιλελεύθερης οἰκονομίας, ἐπιχειρεῖ «ἐδῶ καί τώρα» μ' αὐτό τό νομοσχέδιο νά καταργήσει τήν ἀτομική ἀγρο-

τική ἰδιοκτησία καί νά ἐπιβάλλει στόν τόπο μας τό μαρξιστικό σύστημα τῆς κολλεκτιβοποίησης τῆς γεωργίας κατά τά ρωσικά πρότυπα τῶν Κολχόζ.

Γιά νά μπορέσει, ἐξ ἄλλου, ή κυβέρνηση νά προχωρήσει ἀνεμπόδιστα στό σοσιαλμαρξιστικό μετασηματισμό τῆς γεωργίας, περιορίζει ἀπαράδεκτα μ' αὐτό τό νομοσχέδιο τά δικαιώματα τοῦ συνεταιρισμένου ἀγρότη, δίνοντας στόν ἐκάστοτε ὑπουργό τῆς Γεωργίας, τό δικαίωμα νά προσδιορίζει κατὰ τήν κρίση του, μέ Προεδρικά Διατάγματα τούς «ὀρισμούς» (δηλ. τό περιεχόμενο) τοῦ καταστατικοῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ καί τή «μορφή» τῶν ἀποφάσεων τῆς γενικῆς συνελεύσεως τῶν μελῶν του!

Ἔτσι ὁμως, θά μπορεῖ ή κυβέρνηση, νά παρεμβαίνει σέ θέματα ἐσωτερικῆς διοικήσεως καί ἀρμοδιοτήτων τοῦ συνεταιρισμοῦ καί νά μετατρέπει τό γεωργικό συνεταιρισμό σέ ὄργανο καί μηχανισμό τοῦ κόμματος, πού θά ὑποχρεῖται νά σκέπτεται, νά κινεῖται καί νά ἀποφασίζει σύμφωνα μέ τά συμφέροντα τοῦ κόμματος καί ὄχι τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ. Μέ τό νομοσχέδιο αὐτό, ἀλλάζει συνεπῶς καί ὑποβαθμίζεται ἀνεπίτρεπτα ή βασική δομή τοῦ γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ καί ἀπό «ἐλεύθερη» γίνεται «ἀναγκαστική» ἐνωση ἀγροτῶν, χωρίς νά διασφαλίζονται τά ἔννομα συμφέροντα καί νά περιφρουροῦνται τά δικαιώματα τῶν συνεταιρισμένων ἀγροτῶν.

Ἄλλά, γιά νά ἐξασφαλισθεῖ πληρέστερα ή κομματικοποίηση τῶν γεωργικῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων, ή κυβέρνηση ἐπιχειρεῖ, μ' αὐτό τό νομοσχέδιο, νά ἰδρύσει τριτοβάθμιες... συντονιστικές «Κεντρικές Κλαδικές Συνεταιριστικές Ἐνώσεις» (Κ.Κ.Σ.Ε.) πού θά λειτουργοῦν σάν φορεῖς ἐπιτείας καί παρέμβασης στό σχετικό κλάδο παραγωγῆς ή βασικό προϊόν καί θά διοικοῦν οὐσιαστικά, σέ τελευταία ἀνάλυση, τούς γεωργικούς συνεταιρισμούς, σέ θέματα παραγωγῆς, διακίνησης, μεταποίησης, ἐσωτερικῆς ἐμπορίας γεωργικῶν προϊόντων, φυτοφαρμάκων, λιπασμάτων κλπ., (μέ τήν ὑποχρεωτική συνεργασία τῆς «δοτῆς» διοικήσεως τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ καί τοῦ ἀντίστοιχου κατὰ κλάδο παραγωγῆς ή βασικό προϊόν «Συνεταιριστικοῦ Ὄργανισμοῦ» (Σ.Ο.) τοῦ ὁποῖο ή ἴδρυση, ή λειτουργία, καί ή ἐκλογή καί συγκρότηση τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως θά ρυθμίζεται ἀπό τόν ἐκάστοτε ὑπουργό τῆς Γεωργίας μέ Προεδρικά Διατάγματα!)

Ἔτσι ὁμως, ὁ γεωργικός συνεταιρισμός, πού εἶναι μιά μορφή ἐκδήλωσῆς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καί μιά «ἐλεύθερη ἐνωσῆ ἀγροτῶν», θά διοικεῖται πλέον οὐσιαστικά ἀπό κομματικοποιημένους συνεταιριστικούς φορεῖς, ἀνωτάτου ἐπιπέδου (Κ.Κ.Σ.Ε. καί Σ.Ο.) πού θά λειτουργοῦν μέσα στό πλαίσιο ἐνός πολυδύπανου καί γραφειοκρατικοῦ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ὀργάνωσης καί θά ἔχουν σάν βασική ἀποστολή, τήν ὑλοποίηση τῆς ἐκάστοτε κυβερνητικῆς πολιτικῆς στόν ἀγροτικό τομέα τῆς οἰκονομίας μας. Ἡ κυβέρνηση δηλαδή σκοπεύει μέ τό νομοσχέδιο αὐτό, νά καταργήσει σιωπηρά, τό προβλεπόμενο ἀπό τό Ἑλληνικό Σύνταγμα, δικαίωμα αὐτοδιοικήσεως τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν ἀπό τά μέλη τους, λιθοβολώντας ἔτσι ἀλύπητα τό «ἐλεύθερο ἀγροτικό συνεταιριστικό κίνημα» τῆς χώρας μας, μέ ἀπώτερο στόχο νά ἀνατρέψει τελικά τούς θεσμούς τῆς φιλελεύθερης ἀγροτικῆς οἰκονομίας καί τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας πού τόση ἀλματώδη πρόοδο καί εὐημερία ἔφεραν στίς χώρες πού ἐφαρμόσθηκαν, ἐν ἀντιθέσει μέ τήν ὀπισθοδρόμηση τῆς γεωργίας, πού προκάλεσαν, σέ διάφορες χώρες, τό σοσιαλμαρξιστικά πειράματα τῶν μαθητευομένων «προοδευτικῶν» μάγων τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας.

Ἄλλά, «οὐκ ἔστιν ἀριθμός» τῶν τρωτῶν σημείων, αὐτοῦ τοῦ ἐξωφρενικοῦ νομοσχεδίου, οἱ πλείστες διατάξεις τοῦ ὁποῖο εὐλόγα καί δικαιολογημένα κατέστησαν διάτρητες, ἀπό τίς «παρτηρήσεις» πού ἔκαναν οἱ ὀμιλητές - σκεδρῶν τῆς ΠΑΣΕΓΕΣ στήν ἑκτακτη Γενική Συνέλευση πού συγκλήθηκε στίς 15 καί 16 Σεπτεμβρίου τοῦ τρέχ. ἔτους.

Ἔτσι ἀρκούμεθα, λόγω ἐλλείψεως ἐπαρκούς χώρου γιά τή δημοσίευση ὄλων αὐτῶν τῶν ἀξιολόγων παρατηρήσεων, νά προσθέσουμε τουλάχιστον μερικές ἀπό τίς κατώτερες διαπιστώσεις πού κάναμε, ἀπό μιά ἀπλή, ἐπί τροχάδην, ἀναδίφηση καί μιά σύντομη ἐπισκόπηση τῶν διατάξεων αὐτοῦ τοῦ νομοσχεδίου.

1) ΣΥΓΧΩΝΕΥΕΙ ἀνεπίτρεπτα γιά τήν πραγμάτωση τοῦ σοσιαλιστικοῦ μετασηματισμοῦ τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας μας, 155 ἐνώσεις γεωργικῶν συνεταιρισμῶν μαζί μέ τίς 1.500 περίπου βιομηχανικές καί βιοτεχνικές ἐγκαταστάσεις τους, ή ἀξία τῶν ὁποῶν ἀνέρχεται σέ ἀστρονομικά ποσά, ὥστε σέ κάθε νομό νά ὑπάρχει μιά μόνο «Ἐνωσῆ».

Ἔτσι ὁμως προκαλεῖται σύγχυση καί χάος στό ἀγροτικό

συνεταιριστικό κίνημα της χώρας μας, με άμεσο αντίκτυπο να θίγονται βαρύτατα τα συμφέροντα των αγροτών που συμμετέχουν στους γεωργικούς συνεταιρισμούς και στις βιομηχανικές και βιοτεχνικές εγκαταστάσεις τους.

2) ΑΦΑΙΡΟΥΝΤΑΙ – όπως προείπαμε – από τους γεωργικούς συνεταιρισμούς και από τις Ένώσεις Γεωργικών Συνεταιρισμών, οι αρμοδιότητες της διακίνησης και εμπορίας των γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων και ανατίθενται στις «Κεντρικές Κλαδικές Συνεταιριστικές Ένώσεις» (Κ.Κ.Σ.Ε.) και στον αντίστοιχο κατά κλάδο παραγωγής ή βασικό προϊόν «Συνεταιριστικό Όργανισμό» (Σ.Ο.).

Έτσι όμως καθιερώνεται – όπως προείπαμε – ένα πολύπλοκο, γραφειοκρατικό και ασύμφορο, ως εξόχως δαπανηρό, συγκεντρωτικό σύστημα, που απορροφά από τον παραγωγό ένα αξιόλογο μέρος της αξίας του προϊόντος, λόγω των υπερρόγκων δαπανών λειτουργίας των νέων αυτών συνεταιριστικών «φορέων» και επιβαρύνει έτσι το κόστος του προϊόντος εις βάρος του καταναλωτή, εν έλλειψει ισορροπίου δυνάμεως, με άποτοκο αποτέλεσμα να ζημιώνονται και οι παραγωγοί και οι καταναλωτές.

3) ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ έμμεσα μόν, πλήν σαφώς, στη σταδιακή ίδρυση «Άρτέλ» (Κολχόζ) στην ελληνική ύπαιθρο, όπως παραδόχθηκε και ο νομάρχης Μαγνησίας, με τη σύσταση που έκανε τελευταία στους κατοίκους των χωριών που βρίσκονται γύρω από την αποξηρανηθείσα λίμνη της Κάρλας, ότι «Είναι καιρός ν' αρχίσουν να συνηθίζουν τη λέξη ΚΟΛΧΟΖ» όταν οι ακτήμονες αυτοί χωρικοί άρνήθηκαν τον όμαδικό – για κάθε χωριό τρόπο καλλιέργειας των εκτάσεων της λίμνης Κάρλας που έδικαιούντο να έχουν στην ιδιοκτησία τους.

Τά Κολχόζ όμως, που δέν είναι τίποτε άλλο παρά κομματικοποιημένες ισχυρές οικονομικές «Ένώσεις» γεωργικών συνεταιρισμών, στους οποίους συμμετέχουν αγρότες, που αναγκάστηκαν να παραχωρήσουν σ' αυτούς την ατομική τους κινητή και ακίνητη ιδιοκτησία, παρέχοντας την προσωπική τους εργασία, με κάποια άμοιβή και παραδίδοντας τη γεωργική τους παραγωγή με κάποιο μέρος, έρχονται σέ οξύτατη αντίθεση με τους παραδοσιακούς μας θεσμούς της φιλελεύθερης αγροτικής οικονομίας και της ιδιωτικής πρωτοβουλίας!

Γι' αυτό και η κυβέρνηση της λεγομένης «άλλαγής», προσπαθώντας να χαλαρώσει το «πικρό χάπι» της άρπαγής των αγροτικών περιουσιακών στοιχείων του συνεταιρισμένου αγρότη, χρησιμοποιεί σέ όρισμένες σχετικές διατάξεις του νομοσχεδίου, δύο λέξεις: ή μία λέξη είναι «μπορεί» και ή άλλη είναι «έθελοντικά». Πίσω όμως απ' αυτές τις λέξεις εύκρινώς διαφαίνεται ή υποκρισία και τό ψέμα, γιατί αυτές οι δύο λέξεις προστέθηκαν απλώς και μόνο για να παραπλανήσουν τόν αγρότη, ώστε να πείσει σ' αυτήν την καλοστημένη παγίδα, χωρίς να τό καταλάβει και χωρίς να μπορεί να αντιδράσει στην επικείμενη καταστροφή του.

Άς αφήσει λοιπόν ή κυβέρνηση αυτό τό απαράδεκτο νομοσχέδιο, στό «χρονοντούλαπο της ιστορίας», κι άν θέλει να καθιερωθεί στόν τόπο μας, ένα ελεύθερο και δημοκρατικό «άγροτικό συνεταιριστικό κίνημα», άς τό αντικαταστήσει με κάποιο άλλο, με διαφορετική «δομή» και «φολοσοφία».

Γιατί τέτοια νομοθετήματα σάν τό τωρινό, που διακρίνεται για τις κομματικές μεθοδεύσεις του και τις μαρξιστικές δομές του, δέν ταιριάζουν στη νοοτροπία του Έλληνα αγρότη, που έρνεϊται την μαρξιστική ισοπέδωση στην αθλιότητα και τή μιζέρια, που δέν άνέχεται ζυγό στόν τράχηλό του και που όταν τόν εκφοβίζουν θεριεύει. Κι άν διατάζει ο κ. ύπουργός να προσφέρει τις καλές του υπηρεσίες στόν τόπο μας, άς ρίξει μία ματιά στα έπίσημα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του, για να πεισθεί ότι ο θεσμός της συλλογικοποίησης της γεωργίας είναι ένα ξεπερασμένο σύστημα, που δοκιμάσθηκε στην πράξη, εδώ και πολλά χρόνια, στις χώρες του ύπαρκτου σοσιαλισμού και απέτυχε σέ τέτοιο σημείο, ώστε πολλές απ' αυτές τις χώρες (Ρωσία, Κίνα, Ρουμανία, Πολωνία κλπ.) όταν διεπίστωσαν την έλλειμματική γεωργική και κτηνοτροφική τους παραγωγή και γενικότερα την άπισθοδρόμηση της γεωργίας τους, αναγκάστηκαν για να μεγιστοποιήσουν την παραγωγικότητα στόν άγροτικό τομέα της οικονομίας τους, να παραχωρήσουν σέ κάθε άγροτική οικογένεια, αξιόλογες εκτάσεις καλλιέργειμου γής, για «αυτοκαλλιέργεια» με άκρως ίκανοποιητικά αποτελέσματα. Άς πιστέψει λοιπόν ο κ. ύπουργός της Γεωργίας ότι ο μαρξισμός δέν θά περάσει στόν τόπο μας και ότι όποια και όσα παραπλανητικά και παράνομα τεχνάσματα κι άν κάνει τό ΠΑΣΟΚ, στό τέλος θά πέσουν στό κενό, γιατί δέν κέρδι-σε την καρδιά αυτού του ταλαιπωρημένου λαού, άλλα μόνο την έξουσία, που σύντομα θά του την αφαιρέσει με την ψήφο του ο κυρίαρχος λαός μας.

Άς αγωνιστούμε λοιπόν όλοι μαζί για να καθιερωθεί στόν τόπο μας; ένα ελεύθερο και δημοκρατικό «άγροτικό συνεταιριστικό κίνημα».